

PARAULES DE VIDA

Jornada Mundial d'Oració per les Vocacions

El quart diumenge de Pasqua, en el que escoltem les paraules del Senyor presentant-se com el Bon Pastor, celebrem la Jornada Mundial d'Oració per les Vocacions sacerdotals i religioses. Tots els cristians compartim una mateixa vocació, ja que pel baptisme estem cridats a la santedat. Cada batejat ha de plantejar-se en presència de Déu quin és el camí pel qual és cridat per assolir aquesta meta. En aquest procés de discerniment, els moments en què cada jove decideix l'orientació fonamental que vol donar a la seua vida, tenen una gran importància.

Un jove cristià, que fonamenta la seua vida cristiana en la gràcia que va rebre en els sacraments del Baptisme i de la Confirmació i que es renova cada vegada que s'acosta a la Penitència i a l'Eucaristia, ha de plantejar-se la vocació, no sols com la realització d'un desig o un objectiu, sinó com el camí per a realitzar el projecte que Déu ha pensat per a ell. El papa Francesc, en el seu missatge per a aquesta jornada, contemplant la figura de sant Josep, que aquest any vol ressaltar, ens recorda les tres actituds que caracteritzen la vivència cristiana de qualsevol vocació, inclosa la del matrimoni.

L'objectiu més important d'un cristià no pot ser la realització dels seus desitjos. L'egoisme empetiteix a les persones. Sant Josep es va deixar portar pels somnis a través dels quals Déu li anava revelant una missió que implicava el lliurament de la vida, desestabilitzant els projec-

tes que s'havia fet i conduint-lo per un camí de sacrifici i de renúncia, però el va enriquir amb dons majors: va ser pare del Messies, va tindre l'honor de salvar la vida de Jesús i de donar-li una llar. Un jove ha de tindre «somnis», és a dir, ideals nobles que el porten a descobrir que la

vida només es posseeix veritablement si s'entrega plenament.

La resposta a la crida de Déu no pot quedar-se únicament en el sacrifici. Naix del do d'un mateix, que és la maduració i el sentit de tota renúncia i, per això, porta al servei generós i desinteressat. Quan l'amor s'allibera de tot afany possessiu i es posa al servei dels altres, és més fecund. Això és aplicable a tota vocació: matrimonial, tota forma de consagració i sacerdotal. Una manera d'entendre la vocació que es quede únicament en la lògica del sacrifici porta a què acabe manifestant infelicitat i frustració en lloc de ser signe de bellesa i d'alegria.

L'autenticitat de la resposta a la crida de Déu es manifesta en la fidelitat. La veritat de la vida no es descobreix en els moments extraordinaris, sinó en la contínua i permanent adhesió a les grans opcions que s'han pres en un moment donat, i en l'acceptació de les conseqüències que es deriven d'elles. La fidelitat no es deixa portar per la precipitació sinó que cultiva la paciència; s'alimenta en la Paraula de Déu i exigeix una gran humilitat.

Demaneu al Senyor en aquest diumenge que els joves cristians estiguin oberts a la voluntat de Déu i es deixen guiar pel somni de ser servidors de tots, i que no tinguin por d'entregar-se totalment al Senyor.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La vida és un bé comunitari

L'individualisme, tan arrelat contemporàniament en les nostres societats, s'ha hagut de rendir a l'evidència, amb la pandèmia, de que la vida és un bé comunitari, de que no ens podem repensar sols, de que som responsables tots plegats de la vida de tots.

La vida és un bé personal, però també és un bé comunitari. Déu ens ha creat germans.

El que jo visc té incidència en la vida dels altres. No és només «la meua vida»,

ens hi va la vida de tots en la vida de cadascú. Ho estem veient clar.

L'encíclica *Laudato Si'* del papa Francesc (de la que celebrem el cinquè aniversari), sobre la cura de la casa comuna, ens fa caure en el compte que «l'ambient humà i l'ambient natural es degraden junts, i no podem afrontar adequadament la degradació ambiental si no prestem atenció a causes que tenen a veure amb la degradació humana i social. De fet, la deterioració de

l'ambient i la de la societat afecten d'una manera especial els més febles del planeta. (...) Però avui no podem deixar de reconèixer que un veritable plantejament ecològic es converteix sempre en un plantejament social, que ha d'integrar la justícia en les discussions sobre l'ambient, per tal d'escoltar tant el clamor de la terra com el clamor dels pobres.»¹

La Bíblia ens diu que el Déu i Pare de Nostre Senyor Jesucrist és un Déu

que estima entranyablement tot el que ha creat.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ FRANCESC, Carta encíclica *Laudato Si'* (24 de maig de 2015), 48-49, Barcelona: Claret 2015, pp. 36 i 38.

PALABRAS DE VIDA

Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones

El cuarto domingo de Pascua, en el que escuchamos las palabras del Señor presentándose como el Buen Pastor, celebramos la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones sacerdotales y religiosas. Todos los cristianos compartimos una misma vocación, ya que por el bautismo estamos llamados a la santidad. Cada bautizado debe plantearse en presencia de Dios cuál es el camino por el que es llamado a alcanzar esta meta. En ese proceso de discernimiento, los momentos en los que cada joven decide la orientación fundamental que quiere dar a su vida, tienen una gran importancia.

Un joven cristiano, que fundamenta su vida cristiana en la gracia que recibió en los sacramentos del Bautismo y de la Confirmación y que se renueva cada vez que se acerca a la Penitencia y a la Eucaristía, debe plantearse su vocación, no sólo como la realización de un deseo o de un objetivo, sino como el camino para realizar el proyecto que Dios ha pensado para él. El papa Francisco, en su mensaje para esta jornada, contemplando la figura de san José, que este año quiere resaltar, nos recuerda las tres actitudes que caracterizan la vivencia cristiana de cualquier vocación, incluida la del matrimonio.

El objetivo más importante de un cristiano no puede ser la realización de sus deseos. El egoísmo empuja a las personas. San José se dejó llevar por los sueños a través de los cuales Dios le iba revelando una misión que implicaba la entrega de su vida, desestabilizando los proyectos que se había creado y conduciéndolo por un camino de sacrificio y de renuncia, pero le enriqueció con dones mayores: fue padre del Mesías, tuvo el honor de salvar la vida de Jesús y de darle un hogar. Un joven debe tener «sueños», es decir, ideales nobles que le lleven a descubrir que la vida sólo se posee verdaderamente si se entrega plenamente.

La respuesta a la llamada de Dios no puede quedarse únicamente en el sacrificio. Nace del don de uno mismo, que es la maduración y el sentido de toda renuncia y, por ello, lleva al servicio generoso y desinteresado. Cuando el amor se libera de todo afán posesivo y se pone al servicio de los demás, es más fecundo. Esto es aplicable a toda vocación: matrimonial, toda forma de consagración y sacerdotal. Una forma de entender la vocación que se quede únicamente en la lógica del sacrificio lleva a que acabe manifestando infelicidad y frustración en lugar de ser signo de belleza y de alegría.

La autenticidad de la respuesta a la llamada de Dios se manifiesta en la fidelidad. La verdad de la vida no se descubre en los momentos extraordinarios, sino en la continua y permanente adhesión a las grandes opciones que se han tomado en un momento dado, y en la aceptación de las consecuencias que se derivan de ellas. La fidelidad no se deja llevar por la precipitación sino que cultiva la paciencia; se alimenta en la Palabra de Dios y exige una gran humildad.

Pidamos al Señor en este domingo que los jóvenes cristianos estén abiertos a la voluntad de Dios y se dejen guiar por el sueño de ser servidores de todos, y que no tengan miedo a entregarse totalmente al Señor.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Tercera cápsula formativa

El pasado 10 de marzo tuvo lugar una interesante charla impartida por el experto en comunicación Pau Font, empezó poniendo sobre la mesa muchas de esas cuestiones que los que «trabajamos» con jóvenes nos planteamos en muchas ocasiones: ¿Dónde están? ¿Cómo llegamos hasta ellos? ¿Por qué no somos capaces de atraerlos?... Tras dejar claro que los jóvenes de hoy no distan mucho en cuanto a inquietudes, dudas, rebeldía... a los de otras épocas, si dejó constancia que la realidad, social, ambiental y cultural que les envuelve ha ido variando a través del tiempo.

Tenemos «el mejor guión pero hacemos malas películas», por interesante que sea el mensaje si lo transmitimos en un lugar en el que no están y en un idioma que no entienden.

Es obvio que no podemos esperar que sean ellos los que acudan a nosotros, en muchos casos, porque ni tan siquiera conocen aquello que les ofrecemos, así que deberemos perder el miedo a ir a buscarles allí donde ellos están.

En este sentido se nos llama a ser valientes, a tener iniciativa, a salir de nuestra zona de confort, para adentrarnos en un mundo que a muchos nos

y que si no lo hacemos nosotros, la Iglesia, nadie lo hará.

Dos caminos, uno conservador, con los métodos que conocemos y nos sentimos cómodos, aunque no lleguemos a los más jóvenes, otro innovador y atrevido, con métodos que a veces se nos escapan, pero pueden acercarnos más al mundo actual...

Y quizás sea posible una tercera vía en la que combinemos aquello que conocemos con nuevos métodos... de cualquier forma el ilusionarnos y enamorarnos cada día del mensaje de Jesús, nos tiene que ayudar a tener iniciativa y a hacer una Iglesia más integradora en la que todos nos sintamos partícipes y podamos aportar nuestro granito de arena.

Mara Iborra Martínez

Recés sacerdotal de Quaresma

El recés quaresmal que celebrem tots els anys els sacerdots del Bisbat, enguany, degut a les circumstàncies, no l'hem pogut fer com era costum a la Residència de les Germanes Teresianes, ha estat la parròquia dels Àngels la qui amablement ens ha acollit. Una vintena llarga de sacerdots de la part catalana, escampats per tota l'església, guardant totes les normes del coronavirus, ens vam aplegar el 15 de març per celebrar aquest recés.

El recés té una doble missió, espiritual, de pregària, preparant-nos per celebrar la Pasqua de Resurrecció amb una meditació del Sr. Bisbe sobre la Segona carta de sant Pau als cristians de Corint, i una estona de pregària personal davant del Santíssim exposat; i una altra de convivència que ajuda a augmentar el tracte i la comunió sacerdotal. Aquesta segona part quedà pràcticament reduïda a

les salutacions de benvinguda i de comiat. El dinar —de germanor— que es feia normalment no va poder fer-se per precaució de la pandèmia. Amb la benedicció del Santíssim i el res de l'Àngelus ens vàrem acomiadar i a dinar cadascú a casa seua.

Bona Pasqua!

Mn. Paco Vives

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

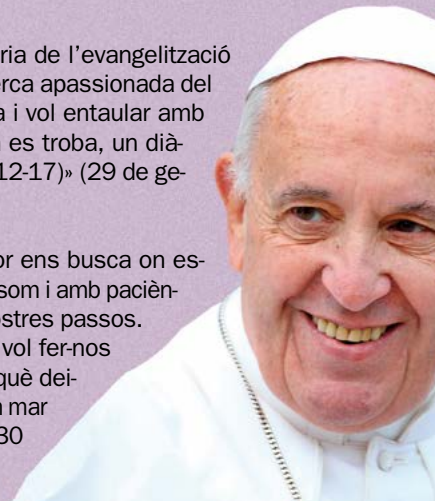

@Pontifex: «La Paraula de Déu ens consola i ens anima. Al mateix temps, provoca la conversió, ens sacseja, ens allibera de la paràlisi de l'egoisme. Perquè té el poder de canviar la vida, fa passar de la foscor a la llum» (23 de gener).

@Pontifex: «Les paraules de la Sagrada Escriptura no han estat escrites per a romandre presoners en el paper, sinó per a ser acollides per una persona que resa fent-les germinar en el seu cor» (28 de gener).

@Pontifex: «La història de l'evangelització comença amb una cerca apassionada del Senyor que anomena i vol entaular amb cada persona, allí on es troba, un diàleg d'amistat (Jn 15,12-17)» (29 de gener).

@Pontifex: «El Senyor ens busca on estem, ens estima com som i amb paciència acompanya els nostres passos. Amb la seva Paraula vol fer-nos canviar de rumb, perquè deixem d'anar fent i anem mar endins darrere d'Ell» (30 de gener).

Pelegrinatge al Convent de Sant Salvador d'Horta

FOTO: JOAN NAVARRO

Sant Salvador d'Horta, 500 anys després del seu naixement a Santa Coloma de Farners, continua entre nosaltres. Cada 18 de març, diada del sant, les persones del poble pe-

legrinem de cames o de pensament, i totes de cor, al convent on fra Salvador va sojornar 12 dels seus 47 anys de vida escampant la Pau i fent el Bé: «A Horta, Verge i Senyora / Mare de Nostre Se-

nyor / Molts miracles fa tothora / Déu per fra Salvador.»

De sempre, diada de retrobaments, de comunitat, de joia, d'Eucaristia i processó, d'arrossada popular, d'espelmes enceses d'agraïment o de dolor... I tambéenguany: Missa a l'aire lliure, als peus de la Mare de Déu dels Àngels i de sant Salvador, presidida pel nostre bisbe i celebrada pel nostre rector i exrectors. Estem segurs que el nostre Salvador ens haurà mirat content: tots a distància, emmascarats, però com ens deia el nostre bisbe, celebrant el regal de sant Salvador, senzill, humil, caritatiu, proper i atent, penyora entre nosaltres de tot allò més important en les nostres vides, que sempre adreçava els qui s'hi acostaven a la Mare de Déu i al Senyor.

A Ells els demanem enguany, salut, consol, solidaritat per refer-nos de tantes nafres.

«Senyor, vós m'ho heu promès, vós m'ho heu de complir.»

Àngel Querol

Recés de Quaresma a la Terra Alta

El diumenge 21 de març s'ha realitzat el recés arxiprestal de Quaresma a la Terra Alta. Unes quaranta persones de les diferents parròquies de l'arxiprestat han acudit a l'església parroquial de Batea.

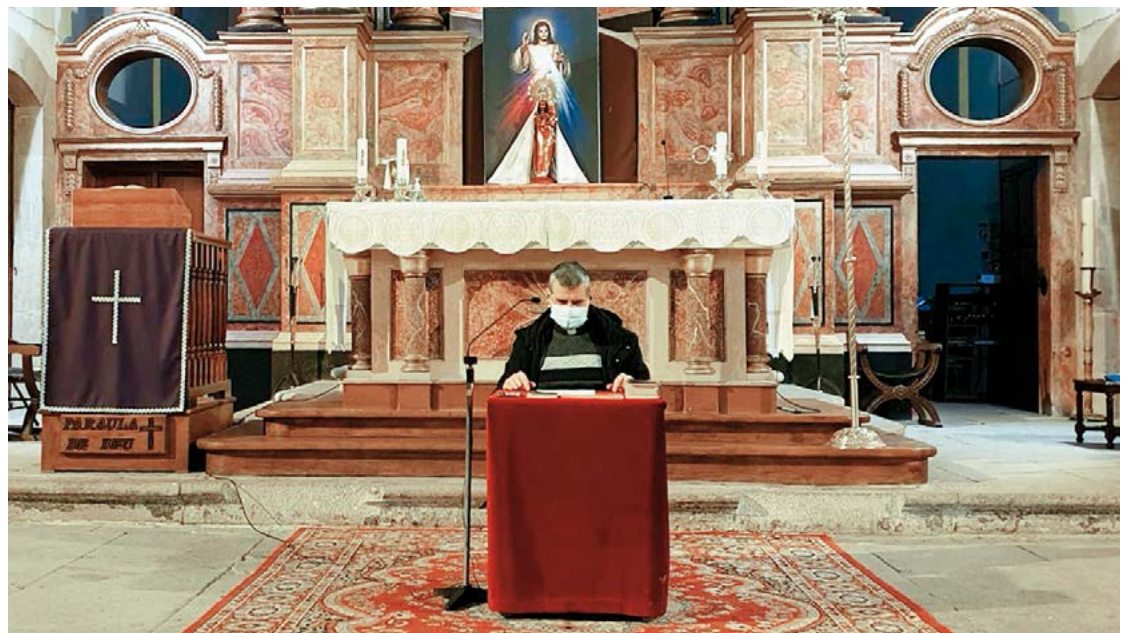
L'acte ha consistit en una meditació d'una mitja hora titulada «Camins de pregària». Era un intent de donar resposta als principals obstacles per a l'oració personal: les distraccions, l'aridesa espiritual, el «silenci de Déu», la manca de temps.

Aquests camins proposats han estat:

1. La pregària del cor, basat en el clàssic «El pelegrí rus»
2. La contemplació ignasiana, aplicant els cinc sentits («Como si presente me hallare»)
3. La pregària amb cants (gregorià, Taizé, ...)

En acabar s'ha exposat el Santíssim perquè els fidels poguessin aplicar la meditació i pregar.

Mn. Julián Escudé Casadó

AGENDA

- **Divendres 30**, Pinell de Brai, a les 19 h, confirmacions.
- **Dissabte 1 de maig**, Vinaròs, parròquia de Santa Maria Magdalena, a les 11.30 h, confirmació 1r grup. / A les 13 h, confirmacions 2n grup.
- **Diumenge 2**, Catí, a les 12.30 h, celebració dels 700 anys de la rogativa de Catí a Castellfort.

* Aquests actes poden canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 39,8-15 (o bé: 1Co 2,1-10) / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (+636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz Barón, trapenc.

27. □ Dimarts [Fets 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada, 1881-entronitzada, 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, verge de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Do-

mènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. □ Dimecres [Fets 12,24-13,5 / Sl 66 / Jo 12,44-50]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Ciri, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.

29. □ Dijous [1Jo 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, dra. de l'Església i copatrona d'Europa; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Divendres [Fets 13,26-33 / Sl 2 / Jo 14,1-6]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev. fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còr-

dova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

MAIG

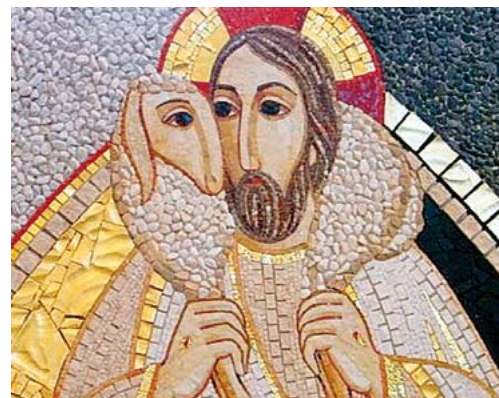
1. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / Sl 97 / Jo 14,7-14]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniòl, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 9,26-31 / Sl 21 / 1Jo 3,18-24 / Jo 15,1-8]. Sant Atanasi (296-373), bisbe d'Alexandria i dr. de l'Església; Mare de Déu d'Araçeli; sant Segon, bisbe i mr., santa Zoa, mare de família mr.

Diumenge IV de Pasqua (B)

COMENTARI

«Jo dono la vida per les ovelles i la recobro»

El Bon Pastor (2011), de Marko Ivan Rupnik. Església Madonna della Via, Caltagirone (Itàlia)

En aquest diumenge del bon pastor (per l'evangeli que llegim avui) Jesús es presenta com el bon pastor, podríem dir com l'únic pastor perquè és l'únic que dona la vida per les ovelles: *Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles.* És el bon pastor que coneix les ovelles: *Jo reconec les meves ovelles i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.* És un pastor únic i diferent. Per això diu també: *El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro.* Aquí ja veiem que no és un pastor qualsevol. Només ell pot dir: *Dono la vida i la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la.* Això no hi ha ningú al món que ho pugui dir. Per això Pere, parlant de Jesús, diu clarament: *La salvació no es troba en ningú més, perquè sota el cel, Déu no ha deixat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.* L'afirmació és clara i diàfana. Només hi ha un únic salvador en tot el món: Jesucrist. *Ell, clavat a la creu, però ressuscitat d'entre els morts.* No en busquem cap altre de salvador perquè no existeix.

Crist ens ha fet participar de la seva resurrecció, de la seva salvació i ens fa compartir l'amor del Pare: *Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus i ho som.* No és una imatge o un símil: és una realitat profunda que no acabem d'entendre ara i aquí. *Ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblant a ell perquè el veurem tal com és.* No es pot dir res de més consolador, de més profund, de més extraordinari: fills de Déu, estimats pel Pare, salvats per l'únic Salvador, guiats per l'únic bon pastor, que ens allibera de tot mal, cridats a veure Déu tal com és. Ara ens toca a nosaltres, creure en ell, l'únic alliberador en tot el món, escoltar la seva veu, seguir el seu camí, viure de veritat com a fills i filles de Déu, amb la felicitat de saber que Déu ens estima.

Mn. Jaume Pedrés

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigüeu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és «la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici». La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. O bé: Al·leluia.*

Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, us exalço, / Déu meu! Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal i tant se li'n dona, de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa.

Jo soc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles. Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Soc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno de Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. O bien: Aleluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estrago y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»